

han låtit inbrottet utföras av därtill lämpliga personer för att själv skörda frukten av stölden. Växeln på 25,000 kr. förfaller om några få dagar, och förmodligen skulle det falla honom synnerligen lägligt att slippa inlösa den.

— Hm! — —

Alf Grane försjönk i tankar. Slutligen frågade han:

— Finns det flera misstänkta?

— Ja, både beträffande försvinnandet och inbrottet. Fröken Lilly hade alldeles rätt, då hon sade att misstänkta personer blivit sedda i orten — särskilt i den s. k. Storskogen. En av dem, en högst misstänkt luffartyp, hade till och med ett par dagar före Appelbloms försvinnande visat sig i byn och varit inne på gästgivaregården och ett par andra ställen. Men jag blev för sent underrättad om gunstig herrns uppträdande för att taga honom i förhör. Ungefär vid samma tid hade forstmästare Mörcke under en jakt i Storskogen påträffat ett par misstänkta individer, som vid hans åsyn genast togo till bens. Han lyckades icke infånga dem och drog sig för att skjuta efter personer, om vilka han intet annat visste än att de sågo högst misstänkta ut. Han och hans skogvaktare genom-sökte därefter skogen, men de kunde ej finna dem. Och lika litet kunde de upptäckas, då vi senare höllo skallgång i Storskogen efter Appelblom. Dessa karlar kunna enligt mitt förmenande skäligen misstänkas icke blott för inbrottet utan även för mord på Appelblom, ty då de så väl förstätt att dölja sig själva, att alla efterspaningar hittills varit förgäves, så låter det ganska väl tänka sig, att de även kunnat dölja ett lik.